

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1949

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ

ΤΗΣ 29ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1949

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἡ Ἀκαδημία τελεῖ ἐφέτος τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἐτησίου αὐτῆς ἔργου ὑπὸ αἴθριον τὸν ἐθνικὸν οὐρανὸν καὶ ἀπηλλαγμένον τῶν βαρέων νεφῶν τῆς ἔξωθεν ἐπιβληθείσης ἀντεθνικῆς παραχῆς. Ὁ ἥρωισμὸς καὶ αἱ θυσίαι τῶν Ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὑπὸ πεφωτισμένην ἡγεσίαν ἠλευθέρωσαν τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ πολεμικοῦ ἐφιάλτου καὶ ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ἵνα δυνηθῆ, ἀπερίσπαστον ἀπὸ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸ πολυσήμαντον καὶ πολυμέριμον ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς ἀσφαλοῦς συνεχείας τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἀποτελεσμα ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ εἰς τὴν πίστιν καὶ καρτερικότητα ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἀποτελεῖ δὲ εὐοίωνον σημεῖον διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν μόνον παραμένει ζοφερὸν γεγονός, τaráσσον τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ κατασπιλῶνον τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν, ἡ μὴ ἀπόδοσις τῶν βιαίως ἀπαχθέντων Ἑλληνοπαίδων παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὰς διεθνεῖς συνελύσεις τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὅπου ἠκούσθη σθεναρὰ καὶ συναρπαστικῆ ἢ φωνῆ τοῦ Ἑλληνος ἀντιπροσώπου.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐκπροσωποῦσα τὸν Ἑλληνικὸν ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικὸν κόσμον, ἐκπέμπει καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν καὶ ἐκφράζει ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ τὴν ζωηροτάτην αὐτῆς ἀγανάκτησιν διὰ τὸ ὑφιστάμενον ἀκόμη στίγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπαναφέρει τοὺς χρόνους ἡμῶν εἰς περιόδους ἐσχάτης βαρβαρότητος καὶ ἀγριότητος, ὅτε οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἠθικὸς πολιτισμὸς καὶ ἀνθρωπισμὸς, ἀλλὰ μόνον ὕλικὴ καὶ ἀπάνθρωπος βία.

Τὸ μόνον παρήγορον σημεῖον ἐκδηλώσεως ἐν τούτῳ τοῦ παγκο-

σμίου πνευματικοῦ κόσμου εἶναι ἡ διαμαρτυρία τῆς **Unesco**, ἐν ᾧ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ γενικὴ ἐξέγερσις τῶν Ἀκαδημιῶν καὶ τῶν Πανεπιστημίων, ἐφ' ὅσον τὰ ἰδρύματα ταῦτα ἀξιοῦσιν ὅτι εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ ἀκραιφνοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ πράγματι ἠθικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἡγέται.

Ἄλλ' ἡ παγκόσμιος πολεμικὴ δίνη καὶ ἠθικὴ ταραχὴ ἐπέφερε ψυχικὸν κλονισμόν καὶ φόβον περὶ τοῦ μέλλοντος, ἄγοντα εἰς ἀπλοῦν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως καὶ εἰς μείωσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ σθένους, ἀκτινοβολοῦντος πέραν τῶν ὁρίων ἐκάστης χώρας καὶ ἐκπροσωποῦντος τὴν παγκόσμιον ἠθικὴν ἀλληλεγγύην.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ταύτῃ τοῦ φόβου νέας διεθνοῦς περιπετείας ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ παύσῃ διεκδικοῦσα τὸ δίκαιόν της, διότι πιστεύει ἀκραδάντως εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Θεόν.

Ἐπὶ τῇ πενθίμῳ ταύτῃ διὰ τὸ γένος ἡμέρᾳ ἡ Ἀκαδημία ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ψήφισμα :

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετέχουσα τῆς ὀδύνης καὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν μυσαρὰν ἀρπαγὴν χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ἐκ τῶν οἰκογενειακῶν αὐτῶν ἐστιῶν καὶ τὴν βιαιάν τούτων ἀποκόμισιν εἰς ξένας κομμουνιστικὰς χώρας πρὸς τὸν ἀνίερρον σκοπὸν τῆς ἐκριζώσεως τοῦ τε ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως, ἔχουσα δὲ βαθεῖαν συνείδησιν τῶν καθηκόντων παντὸς πνευματικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδρύματος, ἀξίου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἀπέναντι τοιούτων ἐγκλημάτων γενοκτονίας διαμαρτύρεται πρὸς πάσας τὰς Ἀκαδημίας τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι Ἰδρύματα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξις ὀφείλει νὰ ἀποβλέπη οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προαγωγῆς τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ κυριώτατα πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν ἀνθρώπων συγκρότησιν καὶ πρὸς τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἰδέας τῆς δικαιοσύνης, θὰ σπεύσωσι νὰ κινήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸ διαπραχθὲν ἀνήκουστον ἔγκλημα καὶ θὰ ἀπαιτήσωσιν ἐν ὀνόματι στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ, ὅπως ἀποδοθῶσι τὰ παιδία εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάς ἀγωνισθεῖσα οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς τῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων καθ' ὅλου θεσμῶν καὶ ἄλλων λαῶν εὐαισθητῶν εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ἄνευ ζωηρᾶς ἐκπλήξεως τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀσυγκινησίαν τῶν λαῶν τούτων ἐν τῷ παγκοσμίου σημασίας ζητήματι τούτῳ. Αἱ Ἀκαδημαίαι εἶναι ἐστίαί ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἐλευθέρως καὶ

ἄνευ φόβου κρινόντων τὰ γεγονότα τὰ κλονίζοντα τὴν ἠθικὴν ἀντίληψιν τοῦ κόσμου. Τὸ δὲ ζήτημα τῶν ἀρπαγέντων Ἑλληνοπαίδων δὲν εἶναι ζήτημα μόνον Ἑλληνικόν. Ἐὰν αἱ Ἀκαδημαῖαι δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνὰ τὸν κόσμον δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ ὑφίστανται, διότι ἐπιστήμη ἄνευ γενικωτέρας ἠθικῆς ἀντιλήψεως εἶναι καταστροφή διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Πρὸ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πεπραγμένων ἀποτίνομεν φόρον εὐλαβείας εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰφνιδίως ἐκλιπόντος ἐπιφανοῦς μέλους τῆς Ἀκαδημίας αἰοιδίμου **Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου Φιλιππίδου**, τοῦ ὁποίου ἡ βαθεῖα ἐπιστημονικὴ μόρφωσις καὶ τὸ ὑπέροχον ἦθος ἀπέτελεσαν πολυτίμους παράγοντας ἀληθοῦς ἀκαδημαϊκῆς συνεργασίας. Ἡ τεταραγμένη ἐθνικὴ περίοδος, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρέθη ὁ ἀείμνηστος πρωθιεράρχης, δὲν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν νὰ ἀποδώσῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν συνεχείᾳ σπουδαιοτάτων ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσήνεγκεν ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος εἴτε ὡς Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος εἴτε ὡς ἔξαρχος τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐν τῇ Κεντρῷ καὶ Δυτικῇ Εὐρώπῃ εἴτε ὡς ἀποκρισάριος αὐτῆς ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τὰ πολλαπλὰ αὐτοῦ ἔργα τῆς τε ἐθνικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς του δράσεως, θὰ ἤρκει καὶ μόνη ἡ διαθήκη αὐτοῦ, ἵνα χαρακτηρίσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἥθους τοῦ ὑπερόχου ἀνδρός.

Ὁ ξένος ἡμῶν ἐταῖρος Γάλλος παπυρολόγος καὶ ἱστορικός **Pierre Jouguet** († 9-7-1949), ὁ πρεσβύτατος τῶν ἐπιζώντων ἐταίρων τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἀποθανὼν καταλείπει σημαντικώτατον ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἀποτελοῦν τίτλον τῆς Γαλλικῆς ἐπιστήμης καὶ σπουδαίαν διεθνῆ συμβολήν. Καὶ ὡς πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος καὶ ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν Καῖρῳ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀνατολικῆς ἀρχαιολογίας ὁ **Jouguet**, συνεπλήρωσε τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν ἔργον διὰ τῆς δημιουργίας ἀξίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ διαπρεπῶν θεραπεπόντων τῆς ἐπιστήμης.

Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν πενθοῦμεν τὴν ἀπώλειαν τριῶν ἐπιλέκτων Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ διακεκριμένου ἱατροῦ **Παύλου Πετρίδου**, τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐπιτίμου πρεσβευτοῦ **Δημητρίου Κακλαμάνου** τοῦ τιμήσαντος τὴν τε Ἑλληνικὴν διπλωματίαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ τοῦ προώρως φονευθέντος

κατ' αεροπορικὸν δυστύχημα, ἐπιφανοῦς μικροβιολόγου τοῦ ἐν Παρισίοις Institut Pasteur **Γεωργίου Στεφανοπούλου**, τοῦ ὁποίου τὸ ὄλον ἔργον καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ ἔρευναι ἀποτελοῦσι καὶ διὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπιστήμην καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα πολύτιμον τίτλον.

Πυκνοῦσα τὰς τάξεις αὐτῆς ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξε δύο νέους **Ἀκαδημαϊκοὺς** ἐν μὲν τῇ α'. τάξει τὸν γεωπόνον φυτοπαθολόγον κ. **Κωνσταντῖνον Ἰσαακίδην**, ἄχρι τοῦδε πρόσεδρον αὐτῆς μέλος, ἐν δὲ τῇ β'. τάξει τὸν ζωγράφον κ. **Παῦλον Μαθιόπουλον** τέως Διευθυντὴν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἀμφοτέρους ἄνδρας διακεκριμένους ἐν τῇ εἰδικότητι αὐτῶν καὶ μέλλοντας ἀξιόλογον νὰ παράσχωσι βοήθειαν πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐξ Ἑλλήνων ἐξέλεξεν ἡ Ἀκαδημία τρία 1) τὸν ἐν Νέα Ὑόρκῃ Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. **Ἰωάννην Παρρασκευόπουλον**, 2) τὸν ἐν Βενετίᾳ ἱστοριοδίφην κ. **Κωνσταντῖνον Μέρτζιον** καὶ 3) τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰατρὸν καὶ ἔκτακτον Καθηγήτριαν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κυρίαν **Ἀγγελικὴν Παναγιωτάτου**, πάντας τιμῶντας τὸ Ἑλληνικὸν ἐπιστημονικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένῃ καὶ δικαιουμένους εἰς πᾶσαν ἀναγνώρισιν τῆς μητρὸς Πατρίδος.

ΔΩΡΕΑΙ, ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ, ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑΙ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Τὴν σημασίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας ἐπεκύρωσαν καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος αἱ παρ' Ὀργανισμῶν καὶ ἰδιωτῶν προερχόμεναι δωρεαί, ἀθλοθεσῖαι, κληροδοσίαι καὶ χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, αἱ ὁποῖαι μάλιστα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς ἀτυχῶς συνεχιζομένης ἀνεπαρκεστάτης ἐπισήμου ἐνισχύσεως, ἀποτελοῦσιν οὐχὶ μόνον ὑλικήν, ἀλλὰ καὶ ἠθικὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐνθάρρυνσιν.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Β' τόμου τῆς Ἐπειτηρίδος τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου δρχ. ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ ἑπτὰ δεσμίδας χάρτου.

Ὡσαύτως ἐχορήγησεν εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἕτερα δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς μνήμην Θεμιστοκλέους Σοφούλη.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας ἔδωκε δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

3. Τὸ ἐν Τήνῳ Ἱερὸν Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας ἔδωκεν ὡς ἔπαθλον τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς βράβεισιν τοῦ ἀρίστου θεολογικοῦ ἔργου τοῦ ἔτους 1949.

4. Τὸ ἐν Ἀγιάσῳ τῆς Μυτιλήνης Ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἠθλοθέτησε δραχμὰς δύο ἑκατομμύρια πρὸς βράβεισιν ἀρίστου θεολογικοῦ ἔργου.

5. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐνωσις τῶν ἀπανταχοῦ Ἰθακησίων ἔδωκε δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς προκήρυξιν βραβείου εἰς μνήμην Γεωργίου Δρακούλη, διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς συμβολῆς τῆς Ἰθάκης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

6. Ὁ κ. Ἱπποκράτης Καραβίας ἠὔξησε τὴν ἀθλοθεσίαν του εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμὰς πρὸς βράβεισιν ἀνεκδότου πραγματείας περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἰταλῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀντεπιθέσεως τῶν Ἑλλήνων.

7. Ὁ καθηγητὴς κ. Δημήτριος Ε. Καστόρχης ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας ἓν ἑκατομμύριον πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν πρὸς βράβεισιν τῆς καλλιτέρας ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῆς συνεχείας τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου ἐν τῷ Βυζαντιακῷ Ἑλληνισμῷ, ὡς καὶ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ κατόπιν αἰῶνων ἀναγεννηθέντος Ἑλληνικοῦ Κράτους.

8. Ὁ πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξιος Πάλης συνεπλήρωσε τὴν δωρεὰν τοῦ Ἀρχείου τῶν Οἰκονόμων τῶν ἐξ Οἰκονόμων διὰ τοῦ ὑπολοίπου αὐτοῦ μέρους.

9. Τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον Ἀθηνῶν παρεχώρησεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ὀγδοήκοντα τόμους τῆς Β. Βελγικῆς Ἰατρικῆς Ἐταιρείας.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς τούτους ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει ἐγκαρδίου εὐχαριστίας.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἐπλουτίσθη διὰ 440 αὐτοτελῶν τόμων συγγραμμάτων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων, ὡς καὶ διὰ 125 τόμων περιοδικῶν, πρὸς δὲ τούτοις διὰ 720 τευχῶν περιοδικῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων, προερχομένων ἐκ δωρεῶν καὶ ἀνταλλαγῶν.

Αἱ ἀνταλλαγαὶ χωλαίνουσιν ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν λόγῳ πενίας καθυστέρησιν τῶν ἐκτυπώσεων καὶ διὰ τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Παρά τὴν ἐκ τῆς χρηματικῆς ἀπορίας ἀθυμίαν δὲν καθυστέρησε τὸ ἔργον τῆς ἐρεύνης· ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ πενήκοντα δύο ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ὑπὸ τακτικῶν καὶ προσέδρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν ὡς καὶ ὑπὸ μὴ μελῶν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἑπτὰ ὀμίλια Ἀκαδημαϊκῶν περὶ θεμάτων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸν μόνον διεθνῶς παραδεδεγμένον τρόπον ἀνακοινώσεως τῶν ἔργων τῶν Ἀκαδημιῶν, προχωροῦσιν ἀσθμαίνοντα καὶ πνευστιῶντα διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, συχνάκις δὲ ἠναγκαζόμεθα νὰ ἀναστέλλωμεν τὴν ἐκτύπωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Παρά τὸν ἀγῶνα τοῦτον συνεπληρώθη ἡ ἐκτύπωσις τῶν τόμων τῶν Πρακτικῶν διὰ τὰ ἔτη 1943, 1944, 1945 καὶ 1948, ὡς καὶ δύο τόμων Πραγματειῶν τοῦ 13^{ου} καὶ 14^{ου}.

Ἀνάλογος εἶναι ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἐπετηρίδων τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ἀποτίθεται ὁ καρπὸς τῶν ἐρευνῶν τῶν νέων ἐπιστημόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀνῆλθον καὶ ἀνέρχονται ἀκόμη μέχρι τῆς πανεπιστημιακῆς καθηγεσίας.

Τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἐξεδόθη ὁ 4^{ος} τόμος, τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ὁ 5^{ος} καὶ ὁ 6^{ος}, τοῦ Μεσαιωνικοῦ ὁ 2^{ος} καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ὁ 2^{ος} τόμος.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκονται οἱ τόμοι τῶν Πρακτικῶν διὰ τὰ ἔτη 1946, 1947 καὶ 1949, ὁ 3^{ος} καὶ 4^{ος} τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ὡς καὶ ἡ 2^α ἔκδοσις τοῦ Συμποσίου τοῦ Πλάτωνος, ἡ ὁποία βαίνει γοργότερον, διότι γίνεται ὑπὸ ἰδίου ἐκδότου.

Ἡ Ἀκαδημία διὰ τὸν αὐτὸν θεμελιώδη οἰκονομικὸν λόγον δὲν ἤδυνήθη νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους εἰς πολλὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα προσεκλήθη, πλὴν τοῦ ἐν Cambridge τῆς Ἀγγλίας συνελθόντος Α΄ Διεθνoῦς συνεδρίου τῆς Βιοχημείας, τοῦ ὁποῦ μετέσχον οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ κκ. Ἴ. Πολίτης, Ἐμμ. Ἐμμανουήλ καὶ Γ. Ἰωακείμογλου διὰ δαπάνης τοῦ Κράτους. Καὶ ὅμως τὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια εἶναι ἐπιστημονικὰ σχολεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης,

εἰς τὰ ὅποια ἄλλα κράτη, οὐχὶ πλουσιώτερα ἡμῶν, ἀποστέλλουσι πολλαπλοῦς ἀντιπροσώπους.

Τὰς ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς ἀπορρεούσας ἐκτάκτους συνεδρίας ἐτέλεσε πάσας, μία δὲ ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἑκτακτος ἐθνικὴ συγκέντρωσις, καθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνεν ἑκκλησίην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων καὶ ὠμίλησεν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Διομήδης καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριος Σπυρίδων.

Τῆς πατριωτικῆς ταύτης ἐκκλήσεως τοῦ Βασιλέως εὐρεῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐθνικὴ ἀπήχησις καὶ πᾶς Ἑλληὴν ἐξακολουθεῖ νὰ συμβάλλῃ καὶ ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατριωτικὸν καὶ χριστιανικὸν τοῦτον σκοπὸν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Παρ' ὅλας τὰς οἰκονομικὰς δυσχερεῖας καὶ τὴν μὴ ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος προσωπικοῦ τὰ ἐπιστημονικὰ παραρτήματα τῆς Ἀκαδημίας ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον αὐτῶν ἀγωνιζόμενα καρτερικῶς πρὸς διατήρησιν τῆς ἐπιστημονικῆς ὑπολήψεως τῆς Ἑλλάδος.

Α'. Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐδημοσίευσε μετὰ τὴν μακρὰν διακοπὴν τῆς κατοχῆς καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐλευθερίας τὸν 4^{ον} τόμον τῆς ἐπετηρίδος αὐτοῦ, ἀνασυνέταξε καὶ συνεπλήρωσε σημαντικὰς συντακτικὰς σειρὰς τοῦ β' καὶ τοῦ γ' διὰ τὸν 4^{ον} τόμον τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐκδιδομένου Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, ἀπεδελτίωσε πλείονα χειρόγραφα γλωσσικοῦ ὑλικοῦ ἰδικὰ του καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου, κατέγραψε λήμματα ἐκ τριάκοντα πέντε χιλιάδων δελτίων διὰ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Λεξικοῦ. Πρὸς τούτοις συνετάχθη ἡ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1947-1949, καὶ συνεπληρώθη ἡ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1939-1947.

Β'. Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον εἰργάσθη καὶ αὐτὸ διὰ τοῦ ἡλαττωμένου προσωπικοῦ του ἦτοι τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τεσσάρων συντακτῶν, παραμενουσῶν κενῶν ἐξ ἀκόμῃ θέσεων.

Χειρόγραφα εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Ἀρχεῖον δέκα τέσσαρα περιέχοντα λαογραφικὴν ὕλην ποικίλης μορφῆς.

Ἀπεδελτιώθησαν ὀκτῶ χειρόγραφα τοῦ Ἀρχείου καὶ ἡ πραγματεία τοῦ Καθηγητοῦ Dawkins περὶ τῆς Καρπάθου.

Ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως ἡ συστηματικὴ κατάταξις τῶν δημοτικῶν

ἄσμάτων καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν διὰ τὴν παρασκευαζομένην ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἔκδοσιν ἀπανθίσματος παραλλαγῶν, ὅπερ ἀπαιτεῖ εὐρεῖαν μελέτην τῆς σχετικῆς δημοσιευθείσης ἢ ἀδημοσιεύτου ὕλης.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου ἐπεμελήθη τῆς ἐκτύπώσεως τῆς Ἐπετηρίδος καὶ ἐξεδόθη ὁ 5^{ος} καὶ 6^{ος} τόμος μετὰ συχνὰς διακοπὰς δι' ἔλλειψιν χρημάτων, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλα δημοσιεύματα ἀνεστάλησαν.

Ἡ προσηρτημένη εἰς τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον Ἐθνικὴ Μουσικὴ Συλλογὴ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ ἀκόμη, μολοντί ὑπάρχει δι' ἀδράς δαπάνης ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῷ 1939 φωνηητικὸν μηχάνημα. Ἡ ἀδράνεια αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς ἀδυναμίας προσλήψεως εἰδικοῦ προσωπικοῦ, τοῦτο δὲ καθ' ὄν χρόνον τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ ἡ Τουρκία συλλέγουσι καὶ μελετῶσι τὰς δημῶδεις μελωδίας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κείμενα τῶν δημοτικῶν ἄσμάτων εἰς εἰδικὰ κρατικὰ ἰδρύματα.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' ἀνταλλαγῆς τῆς Ἐπετηρίδος καὶ ἐκ δωρεῶν παρ' ἀνδρῶν τιμώντων τὰς λαογραφικὰς σπουδὰς.

Γ'. Μετὰ τοῦ αὐτοῦ ῥυθμοῦ ἐκινήθη καὶ τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον.

Ἀπεδελτιώθησαν γλωσσικῶς καὶ πραγματικῶς εἴκοσι περίπου κείμενα τῆς Τουρκοκρατίας, συνεπληρώθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 2^{ου} τόμου τῆς ἀπὸ τοῦ 1942 ἀργούσης Ἐπετηρίδος, παρεσκευάσθη ἡ ὕλη καὶ διὰ τὸν 3^{ον} τόμον, ὅπως ἐκτυπώθη οὗτος ὅταν αἰθριάσῃ ὁ οἰκονομικὸς μας οὐρανός!

Ἡ ἀφορῶσα τὴν εἰδικότητα τοῦ Ἀρχείου Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία συνετελέσθη μέχρι τοῦ ἔτους 1947.

Ὡσαύτως ἀνεθεωρήθησαν τὰ λήμματα τῶν δελτίων τοῦ Ἀρχείου κατὰ τὸ πλεῖστον, ἵνα ταῦτα ἀποβῶσι χρησιμώτερα πρὸς ἔρευναν ἐπιστημονικὴν.

Ἐνεκα τῶν καὶ ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τούτῳ κενῶν προσωπικοῦ καὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν πόρων δὲν δύναται ἀκόμη τὸ παράρτημα τοῦτο τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἀποβλέψῃ εἰς γενικώτερα τινὰ δημοσιεύματα οἷα εἶναι, οἱ χρονολογικοὶ πίνακες τῶν νεοελληνικῶν κειμένων τῆς περιόδου ἀπὸ τοῦ 1204 μέχρι τοῦ 1669 καὶ ἐν Λεξικὸν λογοτεχνικῶν καὶ ἄλλων κειμένων τῆς περιόδου, δι' ὧν θὰ διηκολύνετο ἡ ἔρευνα τῆς πνευματικῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους.

Ἐδημοσίευσεν ὁμως τὸ ἀρχεῖον τὸν 2^{ον} τόμον τῆς Ἐπετηρίδος αὐτοῦ.

Δ'. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐρυθμὸς λειτουργία θὰ ἀπέδιδε πολυτίμους καρποὺς ἐπιστη-

μονικούς πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορική, παραμένει ἀτυχῶς ἀκόμη μονομελές, ὁ δὲ διευθυντὴς αὐτοῦ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ἐκτελῇ καὶ ἀντιγραφικὸν ἔργον, περισπώμενος οὔτω εἰς ἀσχολίαν ἀναγκαίαν μὲν ἀλλ' ἀπομακρύνουσαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ἐπεξεργασίας τῆς ὕλης.

Μέγα πρὸς τούτοις ἀνασταλτικὸν κώλυμα εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἀδυναμία καταρτισμοῦ εἰδικῆς καὶ ἀπαραιτήτου βιβλιοθήκης ἱστορίας τοῦ δικαίου, τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ στοιχειωδῶς καὶ περιορισμένως νὰ ἀναπλήρωσῃ ὁ διευθυντὴς διὰ προσωπικῆς του δαπάνης.

Παρὰ τὰ ἀποθαρρυντικὰ ταῦτα ἐμπόδια ὁ διευθυντὴς ἐμελέτησεν ἔγγραφα ἀποκείμενα εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ διη συμβολαιογραφικὸς κώδικας τῆς Τουρκοκρατίας ὡς καὶ ἔγγραφα τῆς μετεπαναστατικῆς περιόδου ἴδια δὲ τῆς Καποδιστριακῆς, ἔνθα ἀνευρίσκεται πλουσία ὕλη ἐθιμικοῦ δικαίου.

Ἐξεδόθη ὡσαύτως ὁ 2^{ος} τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου.

Ε'. Τὸ Ἑλληνικὸν Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον εἶναι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλέχθη, τὸ οἰκονομικῶς εὐτυχέστερον παράρτημα τῆς Ἀκαδημίας. Περιληφθὲν εἰς τὸ σχέδιον ἀνασυγκροτήσεως ἐδαπάνησε κατὰ τὴν περίοδον 1948-49 475.000.000 δραχμῶν καὶ πενήτηντα χιλιάδας δολλαρίων διὰ τὴν ὅλην αὐτοῦ ὀργάνωσιν, τὰς ἐπισκευὰς τοῦ μεγάρου αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐρευνητικοῦ σκάφους.

Διὰ τῆς δαπάνης ταύτης ὠργανώθη τὸ βιολογικὸν καὶ τὸ χημικὸν ἐργαστήριον, τὸ χαρτογραφικὸν τμήμα καὶ ἡ βιβλιοθήκη, ἥτις ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου 1950 θὰ εἶναι προσιτὴ εἰς πάντα ἐπιστήμονα.

Τὰ συμπληρωθέντα ἐργαστήρια Ῥόδου ἤρχισαν συστηματικώτερας βιολογικὰς ἐργασίας, ἐνεπλουτίσθη δὲ καὶ τὸ ἐκεῖ ἐνυδρεῖον, προσετέθη δὲ εἰς τὸν σταθμὸν Ῥόδου καὶ ἴδιον μικρὸν ἐρευνητικὸν σκάφος.

Τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Πειραιῶς μεγαλύτερον ἐρευνητικὸν σκάφος «Ἀλκυόνη» ἐφωδιάσθη διὰ πολλῶν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων, μηχανημάτων πλοῦ, ἐργαστηρίου χημικοῦ, ψυγείου διατηρήσεως ἀλιευμάτων, συντόμως δὲ θὰ ἐφοδιασθῇ καὶ διὰ συρομένων δικτύων πρὸς πειραματικὴν ἀλιείαν, δι' ἠλεκτροκινήτου βαρούλκου καὶ ὠκεανογραφικῶν ὀργάνων.

Διὰ τοῦ καταρτισθέντος, εἰσηγήσει τοῦ κ. Nesbit, προγράμματος ἐρευνῶν θὰ ἐξετασθῇ ἡ βιολογία τῶν κυριωτέρων ἰχθύων τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, ἥδη δὲ ἐγένοντο σημαντικαὶ ἐργασίαι ἐν τῇ κατευθύν-

σει ταύτη πρὸς προσδιορισμὸν τῶν κυριωτέρων βιολογικῶν ἐκδηλώσεων ὠρισμένων ἰχθύων, τῶν συνθηκῶν ἀναπτύξεως καὶ γεννητικῆς ὠριμότητος. Οὕτως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐρευνῶν τούτων ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς ἄλλα στοιχεῖα ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐνδείξεις περὶ τῆς κατανομῆς καὶ τῆς πυκνότητος τῶν ἰχθύων εἰς διαφόρους τόπους ὡς καὶ περὶ τῶν περιοδικῶν αὐτῶν ἐμφανίσεων, πολυτιμοτάτων δεδομένων διὰ τὴν πρακτικὴν ἀλιείαν.

Ὁ Β^{ος} τομεὺς τοῦ προγράμματος περιλαμβάνει τὴν ἔρευναν τῶν ἀλιευμάτων δι' ὠρισμένων ἐργαλείων καὶ καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς καὶ τόπους, ἥδη δὲ διηρευνήθησαν τὰ ἀλιεύματα τῶν ἀπὸ ξηρᾶς συρομένων τρατῶν καὶ μηχανοτρατῶν.

Ὁ Γ^{ος} τομεὺς ἐπιδιώκει τὴν ἐξεύρεσιν νέων τύπων ἀλιείας διὰ τὴν μηχανοκίνητον ἀλιείαν. Τὸ ἐρευνητικὸν σκάφος «Ἀλκυόνη» ἐξετέλεσε πρὸς τοῦτο πέντε ταξίδια ἀνά τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν Σαρωνικόν, τὸν βόρειον καὶ νότιον Εὐβοϊκὸν κόλπον, τὰς περιοχὰς μεταξὺ τῶν Β. Σποράδων, τῆς Κύμης καὶ ἀνατολικῶς τῆς Ν. Εὐβοίας, καὶ μεταξὺ τῶν νήσων Ὑδρας, Ἁγίου Γεωργίου, Κύθνου, Ἄνδρου. Ἐκτὸς τῶν πολυτίμων παρατηρήσεων τῶν γενομένων κατὰ τοὺς πλοῦς τούτους, ἐλήφθησαν καὶ κινηματογραφικαὶ ταινίαι, αἱ ὁποῖαι προεβλήθησαν εἰς ὁμάδας ἀλιέων πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν.

Παρὰ ταῦτα τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἐνεκαίνισε τὴν δημοσίευσιν «ἀλιευτικοῦ δελτίου», εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, νέα ἰχθυοτρόφοι θέσεις, οἷα ἢ πρὸς Α τῆς Εὐβοίας, καὶ ἄλλαι τεχνικαὶ λεπτομέρειαι χρήσιμοι εἰς τοὺς ἀλιεῖς.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἀνασυγκροτήσεως ἐκτιμῶν τὴν ἀποστολὴν ταύτην τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου προεκάλεσεν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς ὠρίσθη τὸ Ἰνστιτούτον ὡς ἀρμόδιον ὄργανον ἀλιευτικῶν ἐρευνῶν ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας.

ΕΠΑΙΝΟΙ - ΒΡΑΒΕΙΑ - ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς ἀναγνώρισιν ἔργων ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας προαγόντων τὸν ἐθνικὸν βίον ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μᾶλλον περιορισμένον διὰ τε τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἀκαδημίας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅπως διαθέτη χρήματα πρὸς τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἀραίωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἀθλοθετῶν, ὀφειλομένην

προφανώς οὐχί εἰς τὴν ἔλλειψιν διαφέροντος, ἀλλ' εἰς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ πλοῦτου πρὸς κάλυψιν ἐπειγουσῶν πολλαπλῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν προελθουσῶν ἐκ τῆς πολεμικῆς περιπετείας, ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε ζωηρότατον τὸ Πανελλήνιον αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἄλλ' οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ Ἀκαδημία ἦτο ἠναγκασμένη νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἔρευναν περιπτώσεων, ἀξίω ἀμοιβῆς καὶ ἐνισχύσεως, ὥστε νὰ μὴ διακοπῇ ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου τούτου τοῦ ἔχοντος ἀναμφισβητήτως εὐρυτέραν ἐθνικὴν σημασίαν.

Κατὰ ταῦτα ἀπενεμήθησαν μετὰ νόμιμον διαδικασίαν :

1. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Κουτουλάκην, διευθυντὴν τοῦ διταξίου δημοτικοῦ σχολείου Σπηλιᾶς Κισσάμου Κρήτης, διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ εὐστοχον συντήρησιν ὑποδειγματικοῦ σχολικοῦ κήπου ἐπὶ τριῶν καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων, ἐκχερσωθέντων καὶ βελτιωθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀγροκήπιον πρὸς παραγωγὴν δενδρυλλίων καὶ πειραματικὸς ἀγρός. Ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου τούτου εἶναι ὅτι παρέχονται κατ' ἔτος εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς κτηματίας τῆς Σπηλιᾶς καὶ τῆς περιοχῆς περὶ τὰς 5.000 δενδρυλλίων ὀπωροφόρων καὶ δασικῶν. Ἐὰν δὲ προστεθῇ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς περιέσωσεν οὗτος τὸ σχολικὸν τοῦτο δημιούργημα του, ἔχομεν πλήρη εἰκόνα τῆς εὐεργετικῆς δράσεως τοῦ καλοῦ τούτου διδασκάλου τῆς Σπηλιᾶς.

2. Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸν μηχανικὸν δενδροκόμον κ. Σπυρίδωνα Κ. Παράσχην, διότι ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν μετ' ἐπιμονῆς ἀκαταπονήτου καὶ ἰδιαιτέρας ἐπιδόσεως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πρασίνου ἀνά τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν δημιουργίαν πάρκων καὶ κήπων, κατὰ σχέδια ἰδικά του καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν καταλλήλων δένδρων καὶ φυτῶν ἀνθοφόρων, οἷαν ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς ἐν τῇ γνωστῇ Σχολῇ τῶν Βερσαλλιῶν ἐπιμελοῦς σπουδῆς αὐτοῦ ὡς καὶ ἐκ τῆς εὐστόχως σχηματισθείσης μακρᾶς αὐτοῦ πείρας τῆς τε σχεδιαστικῆς καὶ τῆς δενδροκομικῆς.

ΒΡΑΒΕΙΑ

1. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγκατεστημένον Ῥόδιον λογοτέχνην κ. Κωνσταντινίδην, ὁ ὁποῖος δι' ὄλου τοῦ ποιητικοῦ αὐτοῦ ἔργου οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν ὡραίαν καὶ περιπόθητον νῆσον πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ πεζογραφῶν ἐφέρετο πρὸς αὐτήν, μετὰ κλασσικίζουσας δὲ καθαρότητος καὶ ἐγκρατείας ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἔμ-

πνευσιν τῆς Δωδεκανησιακῆς Μούσης καὶ εἰς τὴν Ἡλιόχαρην (1917) καὶ εἰς τὰ «Βάλσαμα» (1933).

Πρὸς τούτοις ὁ Δωδεκανήσιος ποιητὴς διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένου ἄλλοτε περιοδικοῦ «Νέα Ζωή» κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον τῶν νέων τότε ποιητῶν καὶ πεζογράφων τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν σπουδαιοτέρων λογοτεχνῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Καὶ εἰς τὰ «Ῥοδίτικα σονέττα» τοῦ ὁ ποιητὴς ὠπλισμένος μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ ἐνθουσιασμόν ἀποβλέπει μετὰ πόθου πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Δωδεκανήσου ἀπὸ τοῦ ξένου ζυγοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς ἄλλα ἔμμετρα καὶ πεζὰ τοῦ ἔργα ἀποτελεῖ τὸ ἔναυσμα τῆς φλογερᾶς ποιητικῆς καὶ πατριωτικῆς τοῦ Μούσης. Ἀνάλογος εἶναι ἡ πατριωτικὴ του ἐκδήλωσις καὶ εἰς τὰ θεατρικὰ τοῦ ἔργα καὶ εἰς τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν τὴν καθ' ὅλα σύμμετρον πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν τοῦ ἀνδρὸς συγκρότησιν, γνησίως Ἑλληνικὴν Δωδεκανησιακὴν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Δωδεκάνησος ἀναπνέει τὸν ἐλεύθερον ἀέρα εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος, ἡ Ἀκαδημία εἶχε καθῆκον νὰ στεφανώσῃ τὸν βάρδον τῆς δωδεκανησιακῆς ἐλευθερίας.

2. Τὸ ἐκ δραχμῶν 880.000 βραβεῖον τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, τὸ προωρισμένον διὰ τὸ ἄριστον θεολογικὸν ἔργον τὸ δημοσιευθὲν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1948, ἀπονέμεται εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βασίλειον Στεφανίδην διὰ τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν» αὐτοῦ, ἔργον περισπούδαστον μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας καὶ ἀντικειμενικότητος συντεταγμένον, μετὰ πλήρους ἀναγραφῆς τῶν πηγῶν, τῶν ὁποίων ὁ συγγραφεὺς ποιεῖται χρῆσιν μετ' εὐθυκρισίας καὶ συνέσεως, ὥστε τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ νὰ ἀποβῆ χρησιμώτατον εἰς πάντα περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν ἀσχολούμενον καὶ κατὰ πάντα ἄξιον τοῦ ἀπονεμηθέντος βραβείου.

3. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὴν Κοινότητα Ὁξυλίθου παρὰ τὴν Κύμην τῆς Εὐβοίας, διότι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐπεμελήθησαν μέχρι τοῦδε μετ' ἐξαιρέτου ζήλου τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς καὶ ἐφρόντισαν ἀδιαλείπτως περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν κατασκευάσαντες διὰ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ δαπάνης ἀμαξιτὴν ὁδὸν μήκους 20 χιλιομέτρων, σωληνωτὸν ὕδραγωγεῖον, σχολικὸν κτήριον, μέγα μηχανικὸν ἐλαιουργεῖον καὶ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθη ἡ κοινότης

εἰς ὑποδειγματικὸν ὄργανισμὸν ἄξιον μιμήσεως πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν παροῦσαν δύσκολον περίστασιν ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ ταύτῃ τῆς Κοινότητος Ὁξυλίθου εἶναι ἡ ἐμπνευσμένη πρωτοβουλία καὶ παρόρμησις δύο λαμπρῶν δημοδιδασκάλων, τοῦ ἐπὶ μίαν σχεδὸν πεντηκονταετίαν δρᾶσαντος ἐν αὐτῇ Ἐπαμεινώνδου Ἀντωνοπούλου καὶ τοῦ ἀπὸ εἰκοσαετίας συνεχίζοντος τὴν ἀγαθὴν ταύτην παράδοσιν Γεωργίου Ἀντωνοπούλου, οἵτινες ἄπαξ ἔτι διαπιστοῦσι τὴν γενικωτέραν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῶν καλῶν διδασκάλων τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἀποστολὴν, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Κασσομούλη.

4. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκη Παπάφειον Ὀρφανοτροφεῖον «ὁ Μελιτεὺς» διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1903 εὐστοχώτατα διεξαγομένην φιλανθρωπικὴν καὶ ἐθνικὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν. Ὁ Ἰωάννης Παπαφῆς γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκη τῷ 1792 καὶ πλουτήσας ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Μελίτῃ κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὴν τότε Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Κοινότητα Θεσσαλονίκης ἑκατὸν χιλιάδας περίπου λιρῶν πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν ὀρφανοτροφείου ἀρρένων, ὁρίσας ὅπως τοῦτο φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν «Μελιτεὺς» εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν φιλοξενήσασαν τὸν ἰδρυτὴν καὶ συντελέσασαν εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ πόλιν.

Ἐὰν ἀναλογισθῇ κανεῖς ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα ἤρξατο λειτουργοῦν ἐν χρόνοις δουλείας, καὶ δὴ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐντάσεως τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Σλαυισμοῦ, ὅτε τὰ ἀπορφανιζόμενα τέκνα τῶν ἡρώϊκῶν Μακεδονομάχων εὕρισκον οἰκογενειακὴν περίθαλψιν καὶ σωτηρίαν ἐν τῷ ἐθνικῷ τούτῳ καθιδρύματι, τότε δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ κατ' ἀξίαν τὴν φιλογενεστάτην σκέψιν τοῦ ἀοιδίμου Θεσσαλονικέως καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἔκτοτε ἐμπνεομένην ἐθνικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Παπαφείου. Καὶ ὡς οἰκοδόμημα καὶ ὡς ἰδέα τὸ ἴδρυμα ἀπέβη ἐθνικὴ ἔστις ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἐνεψύχωνε τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Μακεδονίας εἰς τὸν ἔκτοτε ἐξαφθέντα ἀγῶνα κατὰ τῶν αὐθαιρέτων διεκδικητῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείδου Καρανοῦ Ἑλληνικῆς ἐκείνης χώρας. Θὰ σκιρτήσῃ δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰωάννου Παπαφῆ, διότι ἡ ἀπονομή τοῦ βραβείου τῆς Ἀκαδημίας συμπίπτει πρὸς τὴν ἐξόντωσιν τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας κατὰ τῆς ἐλευθέρως Μακεδονίας καὶ τὴν διὰ τῆς εὐψυχίας τῶν ἐνόπλων Ἑλληνικῶν δυνάμεων καὶ σύμπαντος τοῦ

Ἑλληνισμοῦ καθαγίαςιν καὶ στερέωσιν τῆς τε Μακεδονικῆς καὶ τῆς ἄλλης ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας.

Τὸ βραβεῖον ἀπευθύνεται πρὸς πάντας τοὺς ἐκάστοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης ἐν πνεύματι πατριωτικῷ καὶ ἀνθρωπιστικῷ διοικήσαντας τὸ ἴδρυμα καὶ διασώσαντας τὰ τέκνα τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας.

ΜΕΤΑΛΛΙΑ

1. Χαλκοῦν μετάλλιον ἀπονέμεται εἰς τὸν νῦν ἐν Ἀθήναις, ἄλλοτε δὲ ἐν Σμύρνῃ, ἀφωσιωμένον εἰς ἀξιόλογον φίλαθλον δρᾶσιν Πανιωνίον Γυμναστικὸν Σύλλογον. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἰδρυθεὶς τῷ 1890 ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ λαμπρὰν ἀθλητικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν ἐν Σμύρνῃ καὶ καθ' ὄλου ἐν Ἰωνίᾳ, ἀνέδειξε δὲ ἱκανοὺς δοκίμους ἀθλητὰς καὶ πρωταθλητὰς κλασσικῶν ἀγωνισμάτων καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι συνέχειαν τῆς δράσεως αὐτοῦ, μολοντί ἠναγκάσθη νὰ περιλάβῃ, καὶ ξένα τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ ἀθλήματα εἰς τὸν κύκλον αὐτοῦ.

Σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τοῦ Πανιωνίου ἐν Σμύρνῃ, ἔνθα καὶ σχολικοὺς ἀγῶνας διοργάνωσε καὶ γυμναστικὴν σχολὴν ἵδρυσεν ἀκτινοβολήσασαν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ν. Ἰωνίαν καὶ καθ' ὄλου ἐξαιρέτως συνετέλεσεν εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας διὰ τῆς τελέσεως Πανιωνίων ἀγώνων, τῶν ὁποίων μετεῖχον καὶ ἀθληταὶ ἔκ τε τῆς ἐλευθέρου καὶ τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος καὶ συνετήρουν ἀκμαίους τοὺς ἐθνικοὺς δεσμούς. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Πανιωνίου ἀθληταὶ μετέσχον τῶν ἐν Ἀθήναις Πανελληνίων ἀγώνων καὶ δις ἐνίκησαν, ἀποδείξαντες ὅτι καὶ ὁ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς εὐστόχως διεξεδίκει τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν κληρονομίαν. Διὰ πάντα ταῦτα ὁ Πανιώνιος εὐλόγως τυγχάνει σήμερον καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἀκαδημίας.

2. Χρυσοῦν μετάλλιον ἀπονέμει ὁμοθύμως ἡ Ἀκαδημία μετὰ θάνατον εἰς τὴν ἀίδιου μνήμης σεπτὴν δμάδα τῶν 223 ἱερέων, τῶν ἀπὸ τοῦ 1941 μέχρι σήμερον ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος μαρτυρησάντων, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἐτυφεκίσθησαν, ἄλλοι δὲ ἐσταυρώθησαν, ἄλλοι κατεκρεουργήθησαν καὶ ἄλλοι ἐτάφησαν ζῶντες.

Εἰς τὴν πολυάριθμον στρατιὰν τῶν καλλινίκων μαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, νέα κατὰ τὸν πρόσφατον ἀγῶνα τοῦ ἔθνους προσετέθη ἐκατόμβη λαμπρύνασα τὴν ἱστορίαν τῆς

Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἅπαξ ἔτι διαπιστώσασα τὸν ἀρραγῆ δεσμόν τὸν ὑφιστάμενον μεταξὺ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων.

Ἡ νέα αὐτῆ σειρὰ τῶν θυσιῶν τοῦ κλήρου εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς θυσίας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεγάλης μάχης τῆς πατρίδος ἀποτελεῖ ἀληθῶς λαμπρὸν καὶ φωτοβόλον μνημεῖον τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, μέλλον νὰ διδάσκη τὰς ἐπερχομένας Ἑλληνικὰς γενεὰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐκλειαν.

Ἡ Ἀκαδημία ἐκφράσασα τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τῆς ἀπονομῆς χρυσῶν μεταλλίων πρὸς τοὺς συντελεστάς τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου εἴτε εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις εἴτε εἰς τὸ ἔργον τῶν μετόπισθεν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρίδη τὰς σκληρὰς θυσίας τῶν ἱερέων, οἵτινες καὶ μόνοι εὐρεθέντες δὲν ἐκλονίσθησαν οὔτε ἐν τῇ χριστιανικῇ αὐτῶν πίστει οὔτε ἐν τῇ βαθεῖα συναισθήσει τοῦ πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην πατρίδα καθήκοντος, οὐδὲ προετίμησαν τὸ ἐπαισχύντως ζῆν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας θανάτου, ἀλλ' ἀκολουθοῦντες τὸ ἀνυπέβλητον παράδειγμα τοῦ Ἀθανασίου διάκου καὶ τῶν ἄλλων κληρικῶν μαρτύρων ἔπεσον ὡς γνήσιοι Χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες, ἵνα διὰ τῆς θυσίας αὐτῶν παραμείνη ἀλόβητος ἡ αἰωνόβιος ἐθνικὴ δρῦς.

Ἐκεῖ παρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἐθνομάρτυρος ἱεράρχου Σμύρνης Χρυσοστόμου θὰ ἀνεγερθῆ ποτε, ἀσφαλῶς ἀντάξιον μνημεῖον τῆς θυσίας ταύτης τῶν ἱερέων, ἵνα ἀναμιμνήσκη τοὺς Ἕλληνας τὸ πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα καθῆκον καὶ τὴν ἀνήκουστον βαρβαρότητα τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἀθέων.

Τὸ δὲ μετάλλιον καταπιστεύει ἡ Ἀκαδημία εἰς χεῖρας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Σπυρίδωνος, ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἵνα παραμείνη αἰωνία τῶν μαρτύρων ἱερέων ἡ μνήμη.

Διὰ τῆς ἱεράς καὶ πατριωτικῆς ταύτης πράξεως κλείομεν τὸν ἀπολογισμόν τῶν ἔργων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1949, κατὰ τὸ ὅποῖον πάντες ἀπὸ τοῦ Προέδρου μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰργάσθησαν, παρὰ δὲ τὰς ὑπαρχούσας δυσχερείας κατάρθωσαν, ὅπως διατηρηθῆ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἐθνικὴ περιωπὴ τῆς Ἀκαδημίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φήμης τῆς πατρίδος.

Εἴμεθα δὲ εὐγνώμονες πρὸς τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητος τοὺς σεπτοὺς ἡμῶν Βασιλεῖς καὶ τοὺς Βασιλ. Πρίγκιπας, διότι διὰ τῆς παρου-

σίας Αὐτῶν κυροῦσι τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπὶ κεφαλῆς πάντων τῶν παρόντων ἐνισχύουσιν αὐτὴν εἰς τὴν εὐτυχεστέραν συνέχειαν τοῦ ἔθνικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Καὶ ἤδη καλῶ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας τοὺς βραβευομένους ὅπως προσέλθωσι καὶ παραλάβωσι τοὺς τίτλους τῶν ἀπονεμομένων εἰς αὐτοὺς βραβείων.

- 1) Ἀλέξανδρον Κουτουλάκην.
- 2) Σπυρίδωνα Παράσχην.
- 3) Κωνσταν. Κωνσταντινίδην – Ἀντιπρόσωπος Σαπφῶ Χρυσοχέρη.
- 4) Βασίλειον Στεφανίδην.
- 5) Κοινότητα Ὁξυλίθου Κύμης ὁ κ. **Κασομούλης.**
- 6) Ἐθνικὸν Παπάφειον Ὁρφανοτροφεῖον Ἀντιπρόσωπος **Παναγῆς Κύρτσης.**
- 7) Πανιώνιον Γυμναστικὸν Σύλλογον **Δημήτριος Καραμπάτης.**
- 8) Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνα διὰ τοὺς 223 μάρτυρας ἱερεῖς.